

నాలుగు దినాలు

- కవన శర్మ

"ఏటి బాబు! సాతంత్రం వొచ్చిందన్నారు. కామోసనుకున్నాం. గాంధీ, నెహ్రూ బాబుల పరిపాలనన్నారు. సీరామచంద్రుడు తిరిగి బూమ్మీద అవుతరించినట్టు రామరాజైం తెచ్చేస్తారనుకుండిపోనాం... ఇంతలో గాంధీ బాబుని గుండ్రం కాల్చినారు. తెల్లోడే గాంధీ బాబుని ఏటి సెయ్యనేక జైల్లో పెట్టి యెంటనే ఒగ్గేసినోడు. ఆడికి సేతకాని పని మనోల్లే నిముసంలో చేసినారు. ఆ పైన నెహ్రూ బాబే పొట్టిసీరాములు బాబుని పొట్టనెట్టుకున్నాడు. తెలుగుదేశం వొచ్చేసింది. ఒరేయ్ తెలుగు అప్పలకొండా నువ్వే ఇక రాజువిరా అన్నారు. నేనమ్మలా! కానీ సిన్న ఆశపడ్డాను. మునిసిపాలిటీలో సీపురుచ్చుకుని యీదులూడే సీపరుద్యోగంలో నాకేటి పదవులిచ్చేతారు! ఇవ్వనేదు. సరే తెలుగు దేశం పార్టీ పవర్నోకి వచ్చింది అప్పుడు 'ఓరి! అప్పల కొండ నీకు యాభైపైన మరో అయిదొచ్చేసినాయిరా! ఇంక రిటేరు అయిపోరా' అన్నారు మూడేళ్ళముందే అయిపోనాను. సతంత్రం వచ్చిన, తెలుగు రాష్ట్రం వొచ్చేసినా, మొత్తం దేశమే వొచ్చేసినా ఏటి బాబు! పేదోడి బతుకులో మార్చేటుంటాది."

ఈ ఊసులాడుతున్న అప్పలకొండ నాకు సాయాన సిన నాయన. మా నాయనకి సాయాన తమ్ముడు. నాను పుట్టిన మూడేళ్ళకే మా నాయన ఏరాడ కొండ ఓడల్లారి దాటుతూ నావతోపాటు మునకేసినాడు. మా సిననాయనే నాకు అయ్యా అన్నా! నాకంటే పదమూడో, పద్నాలుగో ఏళ్ళు పెద్ద. మా యమ్మ కంటే ఏడేనిమిదేళ్ళు సిన్న. మా యమ్మ దురగమ్మగారింటోను, మరో బామ్మలింట్లోను పాచిపని చేసింది. ఆదిబాబు కొట్లో పప్పులు, ఉప్పులూ బాగు సేసింది. నన్నూ మా సిన్నాయన్ని తనే సాకేది. ఇప్పుడో రేపో సాతంత్రం వచ్చుద్దనగా మా సిన్నాయన మా సిన్నమ్మని మనువాడి ఏరే ఎల్లిపోయాడు. నాకప్పుడు ఏడో ఎనిమొదో వయస్సు. మా సిన్నాయన పాటలు బాగాపాడేటోడు.

నాకో పాట గుర్తుంది. "ఏరాడ కొండ మీద సానున్నది. ఏగాణి డబ్బులకి రాన్నది." అంటూ పాడేవోడు. ఆ పాట నాను పాడుతుంటే "గుంటడ్ని సెడగొట్టకు" అంది మాయమ్మ మా అప్పలకొండ సిన్నాయనతో.

అదిగో ఆ మాటకి మా సిన్నాయన సింవాచలం కొండమీద నాగు పాఠశాలగా బుస్సుమని కస్సుమని, సిన్నమ్మతో వేరింటికెళ్ళిపోనాడు. కానీ ఇప్పటికీ నానంటే ప్రేమే. అందుకే అప్పుడప్పుడు ప్రేమగా ఊసులాడటానికి వత్తాడు. ఏటేటో గుర్తు సేత్తాడు.

ఈ దినం మీరు నా మాటలాలకిత్రన్నారనో మరేటో గాని నా సిన్నతనమంతా కల్లముందు సినేమా నాగా ఆడ్తా ఉంది

ఆ మర్నాడు సాతంత్రం వచ్చేదినం. సాతంత్రం అంటే నాకేటి ఎరుక! ఏటీనేడు. సుబ్బరంగా ముసుగుదన్ని, సూరీడు కంటో పొడవకుండా తొంగుండిపోనాను. మా యమ్మ గొణుగుడు నాసెవుల పడతానే ఉంది.

"ఓరి సెంవాసెలం. ఇంకా తొంగుండిపోనావేట్రా! నెగు! నెగు! నెగరా అయ్యా! ఆదిబాబు కొట్టుకట్టుకొత్తానని ఆ బాబుకి సెప్పానా.... ఏటి నెగుస్తావా, సెంబుడు నీల్లు దిమ్మరించేసాదా!" అమ్మ వార్షింగిచ్చేసింది. ముసుగు కొద్దిగా తొలిగించి సూద్దును కదా, వార్షర్ టేసన్లోకి కలకత్తా మెయిల్ దూసుకొచ్చేసేటట్టు, సూరు కింద దూరి నోపలికి సెంబుతో వస్తాఉంది. టక్కున నేచిపోయి, మా యమ్మని తప్పించుకుని బయటపడి, గోలం నోని నీల్లతో ముకం సేసేసి నోపలికి వచ్చి అమ్మ ఇచ్చిన కాపీ చల్ల కాపీ ఓ గుక్కలో తాగేసి, గూటోనోచి పైనా తీసి జుట్టుకి నీల్లు రాసి క్రాపు ఎగదువ్వి రెడీ అయిపోనాను.

ముందుగా నేను మా యమ్మ దురగమ్మగోరింటికెళ్ళినాఁవు. అమ్మ తప్పేలాలు ముందేసుకుని కూకుంది. మా ఇంటో అన్నీ సెల్వర్ తప్పేలాలే! ఇయ్యింటో ఇత్తడి తప్పేలాలు, ఎండి కంచాలు, పింగాణీ బొచ్చెలు, ఎన్నో! నేను ఎగిరెగిరి బోరింగ్ కొట్టి నీల్లందిస్తావుంటే అమ్మ తప్పేలాలు తోమేసింది. అమ్మ సీపురట్టుకుని గదులూడ్చిడానికి రెడీ అయిపోతూంటే "ఓసే నూకాలూ! రేపు పద్దపండుక్కడే! ఇయ్యాల బూజులు దులిపి ఇల్లు కడిగి ముగ్గులెట్టే!" అంది దురగమ్మగోరు.

అమ్మ బూజుల కర్రందుకుని బూజులు దులుపుతుంటే నాను సీపురట్టుకుని కింద ఊడుతున్నాను. నాకు సీపురట్టుకోటంలో సులువులు మా సిన్నాయన సెప్పాడు. ఆ టయంలో దురగమ్మగోరన్నారుగండా!

"ఏటీ నూకాలూ! నువ్వేమో సినదానివి. మీలోనేమో మారుమనువులున్నాయి! నువ్వు మరో మనువెల్లరాదా" అని.

"నా మారుటి మగడు, నా బొట్టెడిని కొడుకునాగా సూసుకోగలడా! వొయిసుదేవుందిలే తల్లీ! కల్లు మూసుకుంటే గడిసిపోద్ది" అంది. మాయమ్మకి నేనంటే పేనం! నాను ఊడిసిన గదుల్ని అమ్మని కడగమంది దురగమ్మగోరు. అమ్మ మాటాడకుండా కడుగుతావుంటే

"ఏటీ నూకాలు! రైకేసుకోరాదుటే! వొయిస్సులో ఉన్నదానివి" అంది దురగమ్మగోరు. వంగుని కడుగుతున్న అమ్మ లేసి నిలబడి,

"అమ్మా! మీరు కంపెనీ బాడీలేసుకోరేం?" అని అడిగింది.

"సీ! నేనేం సినిమాదాన్నిటే" అంది ఆవిడ

"అమ్మా! పెల్లయేసరికి పదేను లేపు సరిగా పెల్లయిన మర్నాడే మా అత్తమ్మ మనం సాన్లం కామే కోడలా! రైకేసుకుని సోకులు సేసుకోడానికి. పనీపాటల కెళ్ళేవోల్లం. కూసంత మగనాలినాగుండు' అంటూ మా అత్తమ్మ రైక తీయించింది" అంది అమ్మ. దురగమ్మగోరా దినం ఎందుకు ముకం అదోలా పెట్టిందో ఈ దినం నాకు తెలుసు.

ఆవిడ మరునాడు పండుగంటూ సానా సాకిరీ సేయించింది ఆ దినం, మా అంచేత. బామ్మర్ల ఇంటోను అంతే. అమ్మకి రెక్కలు గుంజేసినాయి.

అప్పుడు మా యమ్మ నన్ను ఆదిబాబుకి రాణాకొట్టుకట్టుకు పోయింది. ఆదిబాబు సాపుకి రంగు రంగుల కాయితాల జండాలు దారాని కంటించినయి సాపు సుట్టూ పనోడి సేత కట్టితా ఉండాడు.

"కుర్రాడు మరీ పీలగా ఉన్నాడే! పనేటి సేత్తాడు" అన్నాడాదిబాబు నన్ను సూడగానే.

"పీలగా ఉన్నోళ్లే సెలాకిగా పనిసేతారు. దిబ్బగున్నోళ్లు పనేటి సేతారు!?" అంది మా అమ్మ. ఆదిబాబు బస్తా నాగా దిబ్బగుంటాడు. పనేటి సెయ్యడుగామోసు. అదిననట్టు,

"ఉప్పుడే సెప్పేత్తున్నాను. నా నీ గుంటడికి రోజుకి బేడ డబ్బులిత్తాను. నెల జీతం నేడు" అనేసినాడు. నాకు నోరూరిపోనాది.

"అమ్మా నేను జీల్లు, పిప్పలమెంటూ రోజూ కొనుక్కుతంటానే" అన్నాను ఆసగా. అమ్మ అది యినిపించుకోక,

"డబ్బులొద్దు, రోజూ కూలికి నూకలిచ్చి పంపించు" అంది

"బేడ డబ్బులికి రేస్సనోజులో నూకలేటొత్తాయే" అన్నాడాదిబాబు.

"వచ్చినన్నే ఇయ్యి. అయినా రేపు సాతంత్రం వత్తుందంటగా. వచ్చినాక కూడా బియ్యం సేరారణాలకమ్మవా! దొంగసాటుగా రూపాయి పావలాకే అమ్ముకుంటావా! రేసనెత్తేరా. రేసనున్నా నెహూ గాంధీ బాబులు దొంగయాపారం సేసేవోల్లని జైల్లో ఎట్టిరా?" అంది అమ్మ.

"నూకాలు! నువ్వు కాంగిరేసులో సేరి మంత్రివైపోయి నన్ను పట్టిచ్చెయ్యి" అన్నాడు ఆదిబాబు.

"హోసకాలకేటి బాబు! గుంటడ్డి ఎప్పటి నుంచీ పన్నోకంపేది?" అనడిగింది.

"ఎవలూ కొని సచ్చేది లేదు. ఈ రెండు మూడు రోజులు. మొదటి తారీకు నుంచీ పంపు" అన్నాడాదిబాబు.

"చోదర చోదరీమణుల్నారా! కొలాయి మూతల్నారా! సున్నప్పడతల్నారా! రేపు సాతంతరదినం. "అంటూ మోహనుదాసు కరమ చందర గాందీ ఉపన్నాసం ఇత్తా ఉండాడు. దాసు దురగమ్మగోరి కొడుకు. నాయూడోడే! సుట్టూ తెలగాల పిల్లడు, గవర్ల పిల్లడూ, పెరికేల పిల్లడు కూర్చుని సప్పట్లు కొడతా ఉండారు.

"సెవాలం! రేపట్నుంచీ నీకు సాతంతరమా! నీకొట్టలేని పని సెయ్యనక్కర్లేదు." అన్నాడు దాసు.

"దాసూ! అయితే నేను ఆదిబాబు కొట్టోకి పనికిపోనక్కరనేదా! నాను నీలాగా బడికెల్లి సదూకోవచ్చా?" అని ఆసగా అడిగాను.

"ఆ సాతంతరం నీకుంది" అన్నాడు దాసు.

ఆ రాతిరి సరింగా అర్ధరాతిరికి, నాకు దాసుకి మాయమ్మకి సాతంతరం వత్తుందంట. నాకు నిద్దరపట్టనేదు. మా సిన నాయనొచ్చి "రేతిరికి పంపాన కోంసిలరు, విస్సినాదంబాబు, ఊల్లో ఇంకా పెద్దోల్లు డబ్బున్నోల్లు, దేసబత్తున్నోల్లు టపాకాయలు కాలుత్తారా. ఆల్లు ఇల్లా టపాకాయలు కాల్సీగానే అలా సాతంతరం వచ్చుద్ది. నెహూరూబాబు ఢిల్లీలో కాంగిరేసు జండా ఎగరేత్తాడూ" అన్నాడు.

రాతిరి ధనాధనా టపాకాయలు మోగాయి. నా సిన్నప్పుడూ జపానోల్లు వేసిన బాంబులు సప్పుడు గుర్తుకొచ్చినయ్యి. కానీ ఇప్పుడు బయం వెయ్యనేదు. సప్పుడు సంతోసమే!

పొద్దుటేల నెగిసినప్పటి నుంచీ వీదినోకి ఒప్పుడు పారొద్దరా అనే! మా యమ్మ నన్ను నేపనేదు. నేనే బేగినెగిసిపోనాను. పండుంపుల్లెట్టి ముకం సేసినాను. కాపీ బిల్ల, కాపీ తాగేసినాను. దాసు బాబిచ్చిన సాక్కా నాగు కొత్తయి, దాసుక్కాదు నాక్కొత్తయి యేసుకొని ఈదినోకి ఉరికినాను.

సెట్టు సెట్టుకీ, కొట్టు కొట్టుకీ, పూరింటికి మిద్దింటికి ఆపీసులకు బళ్ళకి ఆకరికి పెద్దదరమాసుపత్తిరికి కూడా మూడు రంగుల జెండా, అదే ఆపాట నోది, 'తిరివర్నాంసితపతాకం' కట్టేసినారు. వోలిండియా రేడియో," ఉదయమ్మాయెను సేచ్చాబతము దయమ్మాయెనహో" అంటూ మోతెత్తిపోతా ఉంది. నా వొయిసుకుర్రాళ్ళందరు సాక్కా జేబీలకి అలిపిలో కాయితం జెండాలు, నెహూరూ బాబు గులాప్పువ్వెట్టుకుంటాడే, ఆనాగెట్టుకుని తిరగిస్తున్నారు.

దాసు ఇంటికి లగెత్తుకెల్లి "నాకో జెండాయియ్యవా" అని అడిగాను. "అయిపోనాయిరా...ఆగాగు..." అంటూ లోపలికి వెళ్ళి కాయితం తెచ్చి రంగు బిల్లలు నీల్లలో కరగబెట్టి, కుంచెతో జెండాబొమ్మ ఏసి దాన్ని ఓ పుల్లకి అంటించి సేతిలో పెట్టేసినాడు. జేబులో సిన్నజెండానేకపోయినా ఇప్పుడు నా సేతిలో పెద్ద జెండా యే ఉన్నాది.

బల్లోకెల్లిన పిల్లలు లడ్డాలు, బిల్లలు తింటూ జెండా ఎగరేసి వత్తున్నారు. గవర్న కురోడు నా సేతిలో సిన్నపిసరెట్టినాడు. ఆకలేసి ఇంటికెళ్లేసరికి మాయమ్మ పనులు ముగించుకొచ్చినాది.

"నిన్న రెక్కలు గుంజీసినాపనిసేయించుకున్నా ఆకలెరిగిన దొయిలు నీకూ నాకు పంచ బిచ్చపరమాన్నాలెట్టారా" అంది మాయమ్మ. మాయమ్మ ముకం జెండాలా ఎలిగిపోతా ఉన్నాది.

అదిగో అన్నాగ ఆ సొంతంతరదినం నానీనాటికి మర్చిపోనేదు.

నాకు సొంతంతరం వచ్చినాది కదా! నా నూరుకోనేదు. అమ్మతో నా నాది బాబుకొట్లో సేరనని సెప్పి మా సిన్నాయన్ని నన్ను బల్లో సేర్నమన్నాను. మా సిన్నాయన, బాగుమల్లు సావుకారిల్లు దాటి మాంసం కొట్ల మీదుగా నన్నుతోలుకెల్లి, దుంపలబల్లో సేర్పించినాడు. దుంపలబడిలో తిండానికి మునిసిపాలిటీవోల్లు దుంపలిచ్చీవోరు. అయ్యారోజుల్లో ఒవరూ తినడం లేదుకానీ మా సిన్నప్పుడు సానామంది తినేటోల్లు. మా రుసిగా ఉంటాయి, సవగ్గా ఉంటాయి. అయికూడా ఉత్తినే, బల్లో ఇచ్చినట్టు, బయటొచ్చీరుకదా! దుంపల్లింటూ సదువుకోటం మొదలెట్టినాను. ఇంతలో బల్లకి దసరా సెలవలు ఆపైన దీపావలి సెలవలు, ఆపైన సంకురేతిరి సెలవలు అంటూ బడి సానా దినాలు సెలవలొచ్చేసినాయి. మళ్ళీ బడి తెరిసేనేదో దాసు, "చోదర చోదరిమణులారా! సున్నప్పడతల్లారా! కొళాయి మూతుల్లారా! సోక వోర్త. గాందీగోర్ని గుండేసి కాలేసినారు" అన్నాడో సాయంతరం. దురగమ్మగోరు ఆ బాబుని సెడతిట్టారు. "నోటికి సుద్దీ బద్దీ ఉండాలి. గాందీబాబు నెవరు సంపుతారా. ఆయన దరమరాజు. సెతూలునేరు ఆయనకెవరు" అంది.

దాసు లోపలికెల్లి వోలిండియా రేడియో గట్టిగా పెట్టేసినాడు. అందులో సన్నాయిలు, పిడేల్లు కుక్కలు కూస్తున్నట్టు వోయిత్తున్నారు. మద్దెమద్దెలో ఇంగిలీసులో, ఇందీలో పెద్దోరు ఏదో అంటున్నారు.

"నిజమేరా దాసు. కలికాలం. మనోల్లేట కాల్యీసింది. తురకోల్లు కాదుట. చాంతంగా ఉండమంటున్నాది పెబుత్వం " అంది దురగమ్మ.

ఊరంతా ఎవరికి మటుకు వారింట్లోనే సెవం నెగిసినట్టు సోకాలెట్టేవోరు. కూడొండుకుని తిననోల్లు, మాకాలు ముడిసేసుకున్నోల్లు అయిపోనారు. ఇయ్యాల సాయింతరందాకా దర్జాగా కొయ్య సెవర ఎగిరిన జండాలు మద్దెకి దిగిపోనాయి.

సాన్నాల్లు బల్లు మూసిసారు. సాపులు మూసేసినారు. ఏ కాంగిరేసోడు కర్రలుబిచ్చుకొని మూయించనేదు! మినర్యాటాకీసునో గాందీగోరిని ఊరేగించి బూడిద చేసినప్పుడు తీసిన సినిమా, డబ్బు తీసుకోకుండా సూపించినారు. నానూ అమ్మా సూసాం. ఏం జనం! ఏం ఊరేగింపు. ఎల్లిపోనాడూ పెదబాబు సారగానికెల్లిపోనాడు.

మళ్ళీ బల్లు తెరిసారో నేదో అమ్మకి ఊష్టం వొచ్చింది. వొంటిమీద గేసం నేదు. బడిమానేసి అమ్మని సూసుకుంటూ ఉండిపోనాను. మా సిన్నాయన మంచోడు. అన్నం, సారు అన్ని దినాలు మా సిన్నమ్మ సేత పంపించినాడు నా సదువు సంకనాకిపోనాది. నన్ను అదే తరగతిలో ఉంచేసినాడు పెద్దపంతులు.

"నేను సచ్చిపోయినా బావుండేది. మీ సిన్నాయన నిన్ను సూసుకునేవోడు" అని అమ్మ ఆ రోజు సోకాలెట్టింది.

"వొద్దే నాకు బడొద్దే. నువ్వేకావాలే" అంటూ మర్నాడే నా అంతట నానే పోయి ఆదిబాబు కొట్నోసేరిపోనాను.

నాలుగేళ్ళు గడిసినట్టున్నాయి పొట్టిసీరాములు బాబు అన్నం నీల్లా ముట్టుకోకుండా ఉపవాసం సేసి తెలుగు రాష్ట్రం కోసం సచ్చిపోనాడు. రాజాజీ, నెహూరూ కలిసి సంపేసారుట. గాంధీగోరు ఉపవాసం సేత్రే ఆయనకోరిందల్లా ఒప్పేసుకొనేవారుట, ఆ

బాబులిద్దరు. అదే సీరాములు బాబుసయంలో ససేమిరా అంటూ మొండికేసినారు. దాంతో తెలుగోళ్లు రెచ్చిపోనారు. కుర్రోళ్లు స్ట్రెయికులు సేసేసినారు.

"రాజాజీ పిలక ఆరనాల పరక" అంటూ అరుసుకుంటూ రోడ్డుంబటి పోనారు. ఏమాట కామాటే సెప్పుకోవాల మాయమ్మనో నన్నో దురగమ్మగోరు రూపాయి పావలా ఇచ్చి పోలీసోళ్ల ఇల్లకి పంపేది. హెడ్డుగోరి బార్య ఒక సేరు బియ్యమిచ్చేది. తెచ్చి ఆయమ్మ ఇంట్లో పడేసేవోళ్లం. రాజాజీబాబు ముక్కెమంత్రియినాక ఈజెస్టు, రేగును ఎత్తి పారేసినాడు. దాంతో బియ్యం సేరు ముచ్చేకయి నెలతిరక్కుండా ఆరణాలపరకైంది. పూర్నా మార్కెట్టు నో అడిగినోడికి అడిగినంత బియ్యం. అంతమంచి రాజాజీ బాబు పొట్టి సీరాములు సచ్చి పోడనుకున్నాడో ఏటో. అంతకు ముందు సామీ సీతారాము ఇంకా ఎక్కువ దినాలుపవాసం సేసి బతికినాడు కదా! అన్నానే ఇది తుస్సుమని పోతాది అనుకున్నాడు. అవనేదు. మలబారు పోలీసుల్ని దింపినాడు. ఆల్ల ఇనపటోపీలు సూస్తుంటే బయం యేసిపోనాది కానీ సూడెంట్లు దిగిరానేదు. ఆల్లు కాల్కమాన్లేదు. ఆల్లు కాలిస్తే ఈల్లు మరింత పేటేగిపోనారు. సివరికి నెహూరూబాబు దిగొచ్చినాడు. రాజాజీబాబు లొంగొచ్చినాడు.

తెలుగు రాష్ట్రం సీరామనవమి సంబరాలంత. పందిళ్ళతో ఎల్లమ్మ జాతరంత సంబరంతో వచ్చింది.

"మా తెనుగు తల్లికి మల్లెపూదండ" అన్న పాట సెవులు రింగుమని మారుమోగేలా, మైకులెట్టి ఊరంతా పాడేసింది. కాని మా సిన్నాయన ఆ తరువాత సెప్పాడు ఆపాట రాసినాయన్ని సబలోకి రానీకుండా "నువ్వెవడవేస్" అంటూ పోలీసులు రెక్కట్టుకు ఈదిలోకిదేసినప్పుడు, ఆ పాటరాసినోడు ఓడు బతికుండా, అంతగోడిని మనం ఓ దండే గౌరవించాల అని వోరూ గుర్రెట్టుకోలేదు.

తెలుగుతల్లి ఆ దినం సంతోసించిందా? నేక సనిపోయిన సీరాములు బాబుకోసం కాలిపోయిన కుర్రోళ్లకోసం కన్నీరెట్టుకుందా? తెలీదు. ఆ దినం మర్చిపోనేక పోనాను.

ఆ తరువాత సానా జరిగాయి. తెనుగు రాష్ట్రం వొచ్చాక తెలుగు సింఠంపెకాసెంపంతుల్ని గడ్డెదింపేసినారు. ఇస్సినాదంగోరు ఏటో అయిపోనారు. బానోజీరావు సెయిర్మనే అయిపోనారు. ఆపైన ఆరెవరండి బెజవాడ.. ఆయన ఆయన్లపలు నెల్లూరుట ఆయన మూన్నాల్లు రాజైం ఏలాడు. బెజవాడని ఇసాక పట్టనం కాదని, రాజదానిని కర్నూలట్టుకుపోయి నోయినే గడ్డెక్కేసినాడు. నాకు గానం అప్పటికి కూసినంత వత్తా ఉండాది.

ఆ తరువాత సాన్నాల్లకి "ఊగరా! ఊగరా! ఉరికొయ్య కూగరా" అంటూ సిన్నకురనాయాల్ల ఉద్దిరేకం కలిగించే పాటలు "బద్రం కొడుకో" అంటూ ఆల్ల జీవితాలకి బద్రతనేకుండా సేసేపాటలొచ్చాయి. ఆదిబొట్ల కైలాసాలు, వెంపటావు సత్తాలు పోనారు. సాంబసివరావు, బూసనం మేష్టర్లు ఎటోపోనారు. మా అప్పల కొండ సిన్నాయన ఆల్లకి కబుర్లు సేరేసేవోడని నీటుగాంకెరుకైంది. ఎరుకయ్యేసరికేటి మిగిలింది!

మా అప్పలకొండ సిన్నాయన రిటేరయినాక కనపడకుండాపోనాడు. మా మోహనదాసు కరమ సెందరగాందీ తుపాకీగొట్టాన్మముకుని అడవులోకి ఎల్లిపోనాడాదినాల్లోనే.

మాసినమ్మ, నా తమ్ముల్ల నీ సెల్లెల్లనీ వోటేసుకుని బెంగటిల్లిపోనాది. మాయమ్మది జాలిగుండె "ఓసెల్లా!నా కొడుకు. నీ కొడుక్కాదుటే! నీకేరే ఇల్లెందుకే. వచ్చేసి మా దగ్గరే ఉండిపో! ఆడు, నాతోపాటు, ఆడిపెల్లాం పిల్లతోపాటు నిన్నూ నీ పిల్లల్ని సూసుకుంతాడు. మనాడోల్లకి పాసిపనులు ఒప్పుడూ ఉంతాయి. అని తీసుకొచ్చీసినాది. నానప్పుడు మునిసిపాలిటీలో మా సిన్నాయనేయించిన సీపరుద్యోగంలో సీనియర్ని. మా సిన్నాయన పెద్దకొడుక్కి నా పరపతిలో సీపరుద్యోగం ఏయించాను.

దాసు బాబు కాటికెళ్ళిన దినం సచ్చిపోయిన దినానికి నాలుగో దినం. రెండోరోజున అడవుల్లో ఎదురు కాల్పుల్లో సనిపోయినోళ్ల సెవాల్ని టీ.వీ.లో సూపించారు. రత్తం గడ్డకట్టి ఈగలు ముసురుతున్న సెవంగాందన్నారు. ఆ దినం దురగమ్మగోరిని పట్టడం మాతరంకానేదు. పెద్దోల్లు, బాలగోపాలబాబు, వరవరరావు బాబు, గద్దరు బాబు, సెలసాని పెసాదు బాబు, కిన్నాబోయమ్మ ముక్కలుగా కోసి పట్టేసిన దాసుబాబుని, గిల్లింటికి సేర్చినారు. ఈ దినం దాసుబాబుని సావులమందుం మీదుగా ఊరేగించి కాటికట్టికెళ్లినారు. దురమ్మగోరింటి దగ్గర జనాలు పోటీలు పడి దండలేసారు. పై ఊల్లజనాలు రాకుండా పోలీసులు సేసిన ప్రయత్నాలు పలించనేదు. జనం అమాసనాడు సాముద్రం పొంగినట్టు పొంగిపోనారు. అతడింత జనం నడిసారు.

కట్టెలమీద బాబు నుంచారు. ఆ బాబు పెదాలు "చోదర చోదరీమనుల్నారా! కొళాయి మూతుల్నారా! సున్నప్పడతల్నారా! నా సెవంతో మీదారి నెవరూ మూయనేరు. ఏడవకండేడవకండి." అంతున్నాయని నాకనిపించింది.

దూరంగా మైకులో"తెలుగు వీరనేవరా!" అని పాటేస్తున్నారెవరో.

అక్కడో దిమ్మమీద మా అప్పల కొండ సిన్నాయన కూరుని ఊసులాడ్తున్నాడు. సుట్టూసేరిన కుర్రోల్లతో. సెప్పట్టం మర్చిపోనాను. మాసిన్నాయన పోలీసులకి కిందటేడు నొంగిపోనాడు. టి.వి.లో సూపించారు. మేం సిన్నాయన బతికున్నందుకు సంతోసించా. అయితే పెద్దోల్లు నొంగిపోతే మెచ్చి మేకతోలు కప్పినట్టు, మా సిన్నాయనకి కప్పనేదు. పైగా కోర్టుల్లో సిన్నాసితకా కేసులు ఓ అయిదింకా నడుస్తాఉన్నాయి.

"ఈ నోకంనో పవరెప్పుడు డబ్బున్నోడితే. అందుసేత, పెబుత్వం నడుపుతున్నది కాంగిరేసోల్లా, తెలుగు దేసం వోల్లా, బి.జె.పీ. వోల్లా అన్నదికాదు. అల్లలో ఓరైనా ఆ గాందీ బాబైనా ఈ గాందీ బాబైనా మరో గాందీబాబైనా తుపాకీన్నమ్మినా, అయిపనే నమ్మినా, సంపకమానరు. ఎందుకంటే ఆల్లు బీదోల్ల తరపున నిలబడ్డారు. నోద్దేని వోల్ల తరపున వోదిస్తారు.

రేపటి దినం, ఉత్తి ఆంధ్రవొచ్చినా, ఉత్తరాంధ్రవొచ్చినా, తెలంగానా వొచ్చినా వాల్లదే రాజ్ఞెం. వాల్లమాటే సెల్లది. వాల్ల బాసే సెబాస్. మన బతుకులు బాగుపడితే నా సెవులు తెగ్గోయండి"

మా అప్పలకొండ సిన్నాయన సీకిన్నపరమాత్మ నాగా గేనం బోదిస్తా ఉన్నాడు.

దాసుబాబు పేదోడి బతుకునాగా కాలి బుగ్గువుతున్నాడు. ఆ బుగ్గుడవటానికి సీపురట్టుకునినాను నిలబడిపోనాను.

